

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	9.Kf.700.280/2024/4.
A felperes:	(felperes neve) (lakcím)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (jogtanácsos 1. neve) kamarai jogtanácsos (cím.)
Az alperes:	(alperes neve) (címe.)
Az alperes képviselője:	(jogtanácsos 2. neve) kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	illetményrel kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból eredő megbízási díj
A fellebbezéssel támadott	
határozat:	Budapest Környéki Törvényszék

24.K.700.297/2023/13.

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes, 24.K.700.297/2023/14.

Í t é l e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20 000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 83 500 (nyolcvanháromezer-ötszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban (2019. október 1. és 2022. szeptember 30. között) a (település 1. neve) Rendőrkapitányság (település 2. neve) Rendőrőrs állományában teljesített szolgálatot körzeti megbízottként, működési körzete (település 3. neve), (település 4. neve) települések voltak. A 2016. november 17-én átvett munkaköri leírása szerint a körzeti megbízotti feladatait a (település 4. neve) és (település 3. neve) körzetében kellett ellátnia. Az alperes a rendőrkapitányság illetékességi területén több körzeti megbízotti csoport működési körzetet alakított ki, egyebek mellett a (település 3. neve)-(település 4. neve) III. számú körzeti megbízotti körzetet, amelyben a felperes is ellátta szolgálati feladatait.

[2] A felperes a perbeli időszakban a körzeti megbízotti beosztásnak ellátásán túl, abba nem tartozóan rendszeresen látott el a működési körzetében, illetve azon kívül a (település 1. neve) Rendőrkapitányság teljes területén járőrszolgálatot, ennek keretében ún. TIK küldéseket, illetve egyéb szolgálati feladatokat (pl.: átkísérés, rendkívüli őri feladatok, elővezetés, objektumőri feladatok, rendezvénybiztosítás, határátkelőhelyi feladatok, mélységi

ellenőrzés). A felperes 2022. október 10-én előterjesztett szolgálati panaszát az alperes a kérelem megalapozatlansága miatt elutasította.

A felperes keresete és az alperes védírata

[3] A felperes keresetében megbízási díj címén 2019. október 1-től 2022. szeptember 30-ig terjedő időszakra 1 043 550 forint és kamatai megfizetésére kérte kötelezni. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg. Keresetének jogalapjaként a 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjait és (5) bekezdését jelölte meg. Álláspontja szerint az alperes utasítására rendszeresen a körzeti megbízotti beosztásba nem tartozó feladatokat végzett a (település 1. neve) Rendőrkapitányság teljes illetékességi területén amiért azonban megbízási díjat nem kapott.

[4] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatta a követelés jogalapját ésösszegezését is. Állítása szerint amennyiben a felperes keresetének jogalapja megalapozott is lenne, legfeljebb az illetményalap 50 %-áig terjedő mértékű megbízási díj lenne megállapítható. Álláspontja szerint a megbízási díj megfizetésének feltételei közül sem a Hszt. 71. § (1) bekezdés a), sem a b) pont, sem a c) pontja szerinti feltételek nem állnak fenn. Állítása szerint a felperes nem tölt be ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztást, illet a szolgálatteljesítési helyével összefüggésben nem is jelölt meg. Hangsúlyozta, a felperes szolgálati helye a körzeti megbízotti csoport keretében tartozott, ezáltal pedig az érintett települések a felperes működési területe részévé váltak, így munkaköréből adódóan köteles volt a szolgálatellátásra ezen településeken is. Hivatkozott továbbá a KMB Szabályzat 21. pont c) alpontjának a különleges jogrendre vonatkozó rendelkezéseire.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1 043 550 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ítéletét a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 20-22., 24., 25., 37., 57. és 72. c) pontjaira, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat 4-5., 10., 60., 61. pontjaira figyelemmel a Hszt. 2. § 25. pontjára és 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére, valamint a 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. számú mellékletére alapította. Ítéletének indoklásában – az irányadó bírói gyakorlatra is utalva – kiemelte, a KMB Szabályzat kógens módon határozza meg az ellátandó feladatok körét, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Rögzítette, hogy a körzeti megbízott és a járőr feladatok ellátása egymástól elválik, amelyekre eltérő jogi normák vonatkoznak, e beosztások tehát egymástól elkülönülnek még akkor is, ha egyes részfeladatok tekintetében átfedés tapasztalható. Rámutatott, a járőr szolgálat ellátását a KMB Szabályzat 24. pontja nem teszi a körzeti megbízott feladatává. A lefolytatott okirati és tanúbizonyítás alapján megállapította, hogy a felperes rendszeresen ellátott a működési és csoport körzetén kívül is járőr beosztásba tartozó feladatokat.

[6] A KMB Szabályzat 3. d) 15. pont és 72. pont c) pontjaiban foglaltakra hivatkozva alaptalannak ítélte az alperes védekezését, amely szerint a felperes működési körzete a KMB Csoport működési körzetére bővült.

[7] Megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatnak minősülnek, melyért részére a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jár. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemmel egyezően a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg figyelemmel arra, hogy a peresített időszakban a felperes folyamatosan, munkaideje jelentős részében a saját beosztásához nem tartozó feladatokat látott el többletmunkaként.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[8] Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj 50 %-os mértékben történő megállapítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból helytelen következtetésekre jutott, ezáltal megsértette a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a KMB Szabályzatban, továbbá az 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasításban (a továbbiakban: TIK utasítás) írt rendelkezéseket. Kérte az elsőfokú eljárásban kifejtett jogi álláspontjának figyelembevételét. Az elsőfokú bíróság ítéletének a felperes által ellátott járőrszolgálatról és a TIK küldetésekkel kapcsolatos megállapításaira vonatkozóan nem vitatta, hogy a körzeti megbízott és a járőr eltérő beosztások, ugyanakkor előadta, hogy a TIK küldések (tehát a TIK irányítása, utasítása) alapján szükségessé váló rendőri feladatokat – külön megbízási díj nélkül – a közterületi jelenlétre vonatkozó előírások alapján és beosztásból fakadóan – a körzeti megbízott is köteles ellátni, mivel azok végrehajtása nem kizárólag a járőrök feladata. E körben a TIK utasítás 24. és 46. a) pontjaira hivatkozott. Vitatta, az elsőfokú ítélet KMB Szabályzat 21. d) alpontjával kapcsolatos megállapításait. Álláspontja szerint a TIK küldetések, csatolt leírása és Klujber Attila tanúvallomása alapján a TIK küldések jelentős része esetén fennállhatott különösen indokolt késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés szükségessége. Arra nézve pedig, hogy hol húzódik az eseti jelleg és a rendszeresség határa az elsőfokú ítélet nem tartalmaz támpontot. A TIK küldésre történő reagálás önmagában nem járőr feladat, arra és a közterületi feladatok ellátására a felperes működési körzetében beosztása alapján azonkívül, de a csoport működési területén a KMB Szabályzat 15., 21. d) és 72. c) pontjai alapján volt jogosult és köteles. Kifejtette a körzeti megbízotti csoport kialakításával a felperes működési körzete a csoport működési körzetére bővült. E körben hivatkozott a 6/2019. (IV. 3.) PMRFK intézkedés 5. pontjára is. Előadta továbbá, nem helytálló az az ítéleti megállapítás, amely szerint a felperes a csoport létezéséről, abba történő besorolással, tudomással nem bír, mert azt minden szervezeti egység és parancsnok megkapta, szóban kihirdették, a belső felületre feltöltötték, a levelező rendszerben az érintetteknek megküldték, csak nem archiválták. Így a csoport területén ellátandó feladatok megbízási díjra való jogosultságot nem alapoznak meg.

[9] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazta a KMB Szabályzat 21. c) pontjában foglaltakat is. E körben fenntartotta az elsőfokú eljárásban részletesen kifejtett jogi álláspontját.

[10] Másodlagos fellebbezési kérelme körében előadta, hogy álláspontja szerint az ellátott tevékenység jellegére és gyakoriságára tekintettel a megbízási díj 75 %-os mértékére vonatkozó elsőfokú ítéleti megállapítások alaptalanok.

[11] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Utalt rá, hogy a fellebbezésből nem derül ki az állított jogszabálysértések oka, továbbá az összecszerúséggel kapcsolatos előadásokat az alperes jogszabályi hivatkozások nélkül tette meg. Vitatta, hogy a TIK küldések teljesítése a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok lennének. E körben hangsúlyozta azok rendszerességét és a felperes működési körzeten kívüli érintettségét is. Kiemelte, hogy az alperes működési körzete nem esett egybe a csoport működési körzetével, ez utóbbira pedig a felperes körzet leírások nem tartalmaznak utalást. Hangsúlyozta, a felperes működési körzete nem bővült ki a csoport működési körzetére.

Az ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[12] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[13] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta, eljárási jogszabálysértésre nem hivatkozott, az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól, továbbá az összecszerúség körében az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelést vitatta. A felülvizsgálat felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott a Hszt. 71. § (2)-(4) és (6) bekezdései, továbbá a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja megsértésére is, azonban ezzel összefüggően a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait nem adta elő, ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem voltak olyan érvei, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Az ORFK utasítás szolgálati viszonyra vonatkozó szabály [Hszt. 2. § 30. pont], de nem jogszabály, a KMB szabályzat, TIK utasítás egyes rendelkezéseinek (vagy egészének) helytelen értelmezésére történő hivatkozás önmagában fellebbezésre nem ad alapot [Kp. 99. § (1) bekezdés]. Nem vehette figyelembe továbbá a másodfokú bíróság az elsőfokú peres eljárásban tett alperesi előadást sem, mivel a fellebbezési eljárás rendeltetése és célja nem az elsőfokú bírósági eljárás újbóli lefolytatása, megismétlése. A Kp. 100. § (2) bekezdésénél fogva a félnek a fellebbezési kérelmében azt kell alátámasztania, hogy az elsőfokú ítélet miért jogszabálysértő, vagy mennyiben tér el a Kúria közzétett határozatától. Nem vezethet eredményre az, ha ehelyett az elsőfokú bíróság előtt előadott jogi álláspontjának fenntartására hivatkozik. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság az alábbiak szerint értett egyet.

[14] A fentiek szerint az alperes a felperes megbízási díjra jogosultsága tekintetében a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti jogalap fennállását, az ehhez szükséges tényállás

megalapozottságát, miszerint a felperes betöltetlen járőri szolgálati beosztást látott el, a fellebbezési érvelésében nem vitatta, ezért a marasztalás jogalapjának hiányát sikerrel alátámasztani nem tudta. A Hszt. 71. § (1) bekezdésének egyes pontjaiban felsorolt többletfeladatok bármelyike, ha az (5) bekezdés értelmében a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, megbízási díjra jogosít. Amint arra a Kúria a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett Kf.III.39.398/2021/5. számú ítéletében rámutatott, „a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételek nem azonosíthatók a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában megjelöltekkel. Erre figyelemmel, ha az elsőfokú ítélet a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontján alapul, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételek fennállását vitató fellebbezés nem lehet megalapozott.” Az alperes fellebbezésében kifejtett álláspontja, hogy a felperes által ellátott feladatok a beosztásához tartoztak, nem érinti a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkört. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy – bizonyos körülmények között a Hszt. 71. § (1) bekezdés mindhárom esetkörében – a helyettesítő beosztásával azonos beosztáshoz tartozó feladatok ellátása is megbízási díj megfizetését vonhatja maga után. Utal e körben a Kúria Hszt. 71. § (1) bekezdése c) pontját értelmező nem ügyazonos döntésére, miszerint a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkörnek minősül a munkáltató rendvédelmi szerv illetékességi körébe nem tartozó feladat ellátása akkor is, ha az a feladat – jellegét tekintve – azonos a hivatásos állomány tagjának beosztásába tartozó feladattal (Kf.III.45.023/2022/4.).

[15] Mindezek értelmében a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában megfogalmazott jogalap megállapításának jogszerűségét az alperes nem kifogásolta, ettől a fellebbezés keretei között eljáró másodfokú bíróság sem térhetett el, ezen jogalap fennállását el kellett fogadnia. Ezért a felek között a megbízási díj jogalapja körében fennálló jogvita másik esetkör szerinti kérdését, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülését már nem vizsgálta.

[16] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Jelen ügyben a felperes által végzett járőrszolgálati feladatok mértékét az elsőfokú bíróság a becsatolt felperesi kimutatás (F/5.), alperesi kimutatás (7. sorszámú beadvány melléklete), valamint a felperes személyes nyilatkozatában foglaltakkal egybevető tanúvallomások (14.K.701.455/2021/7-I. sorszám alatti – más perben keletkezett – jegyzőkönyv) alapján helyesen állapította meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerűségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének [a fellebbezésben általánosságban felhívott jogszabályi rendelkezésből – Hszt. 71. § (5) bekezdése – beazonosíthatóan a megbízási díj aránytalan mértékének] alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[17] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[18] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (2) és (5) bekezdései alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez (956.588 forint) igazodó, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére. A másodfokú bíróság a felperes által felszámított munkadíjhoz képest a perköltség összegét – a pertárgy értékének megfelelően, az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján – mérsékelt összegben állapíthatta meg.

[19] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[20] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[21] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Szeged, 2025. március 11.

Dr. Bálint Attila s.k.
s.k.

Dr. Szöllősiné dr. Tóth Zsuzsanna s.k. Dr. Telegdy Gergely

a tanács elnöke, előadó bíró

táblabíró

táblabíró